

DAN CIUPUREANU
LIDERUL GRUPEI MICI
DE LA GRĂDINIȚA DE STAT
NR. 2

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIUPUREANU, DAN

Liderul grupei mici de la grădinița de stat nr.2 / Dan Ciupureanu -

București: Tracus Arte, 2015

ISBN 978-606-664-531-7

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2015 Tracus Arte

DAN CIUPUREANU
LIDERUL
DE LA GRUPEI MICI
GRĂDINIȚA DE STAT
NR. 2

2015

am fost o maimuță

pe șantierul unde lucrez nu fac nimic
o șopârlă merge pe mână
uite cum te escaladez numai în trei picioare
într-un weekend am fost și o maimuță
frecă-te pe burtă în timp ce te bați în cap
colegii tăi vor dansa mambo cu sculele în brațe

(Tatăl nostru carele ne ești în Ceruri, cară-mi și mie plasele.)

iulia desenează

iulia este îngrijorată pentru apa-i din corp
când era fetiță a asistat la zeci de înecuri
avea o coală de hârtie pe care desena expresiile decedaților
organele din corpul ei nu au expresie
fapt pentru care bea câte două picături de apă pe zi
apoi iulia scoate o hârtie și desenează

*(Când eram mică, am căzut de pe bara de bătut covoare și
mi-am rupt mâna. Când m-am uitat în sus, cerul era același.)*

o varză dolofană

un nor se scâlâmbăia la niște legume
pe o căpiță dansau degetele printre vreascuri
o varză dolofană se rostogolea în ciuda morcovilor

*(Tatăl nostru carele ne ești în Ceruri, fă să dispară ochii
Cristinei.)*

în bucăți

boabe de transpirație îmi cad pe buze
să așteptăm să vină să ne ia
luminile pâlâie premoniții
pentru primul geam care va sări în bucăți
alunec prin uși apoi revin în corp

*(Or să-ți dea de mâncare. Or să-ți dea alocație și transport
gratuit. Or să râdă de tine că nu știi nici măcar un cuvânt. Îți
vor tremura picioarele. Te vei sinucide. Fii fericit.)*

temperatură

prochain arrêt villeneuve le roi
cînșpe grade la soare
asta le permite
să dea drumul la aer

*(Tatăl nostru carele ne ești în Ceruri, mută aglomerația în
primul vagon.)*

visul roxanei

Într-o noapte roxana visa că părinții ei sunt părinții ei
că locuiesc departe într-o căsuță suspendată într-un copac
printre frunze roșii roxana s-a trezit speriată
și a fugit orbește în camera părinților
erau foarte înalți și nu mai semănau cu ea
roxana s-a întristat și a deschis geamul să se uite la stele
apoi i-a acoperit cu părul ei șaten

*(Într-o galaxie, merii înfloriseră. Un vierme escalada un zid de
ceară portocaliu.)*

ritual

alexandra *haide* eu *unde*
ea *acolo* o urmez
își întinde mâinile să o ridic
atinge cu degetul
un desen animat pe ecran ea *care*

(Îți vor zice că nu ai voie să ascuți. Te vor trimite să te joci în camera cealaltă. Acum îndeasă câteva cuburi într-un săculeț și aruncă-l prin geam ș.a.m.d.)

am dansat

lucas a făcut primii pași
de fericire ne-am adunat în jurul lui
am dat foc la scaune și-am dansat ca tribul masai
nevastă-mea împungea aerul cu o mătură
ahca ahca ahca watutsi bantou bantou

(Ține-l de picioare. Bagă-i mâna în gură.)

o însemnare

pe piciorul meu este praf
adunat de-a lungul secolului
încă se mai poate distinge o însemnare
tata la bibici al meu al meu

(Am douăj' de mii de suflete. Admițând că fiecare carcasă are unul.)

locuiam

foarte tânăr locuiam în românia
lucram în craiova la fabrica de mobilă
băieții din cartier erau mult mai săraci
cu banii câștigați după o lună de muncă
mă duceam cu taxiul la serviciu

(Cel mai mult îmi plăcea când se împingea cu toată greutatea în mine, intra ca un tanc într-o mlaștină aproape uscată.)

lângă trotuar

iulia mergea cu sacoșa în mână
niște fetițe se jucau lângă trotuar
deranjată de râsetele lor s-a întors din drum
iulia a băgat două fetițe în plasă și le-a dat de toți pereții

(Atențiune! Un meteorit a căzut pe linii. Călătorii sunt rugați să folosească lopețile de sub scaune pentru a se apăra.)

tată

gândeai microb pe un punct
într-un nasture o galaxie o apă
pe marginea lor cântai
deșertul fără nisip fără lună
tată m-ai visat o muscă sub
pietre pe-o casă într-un oraș
mlăștinios cu becuri
în fața ta dansam pe o farfurie
comme les putains apostrophés

(Mi-am luat o rochiță de la Zara, am fost la coafor. Ai văzut cum e tunsă Cristina? Să mor eu, nu mai ies cu ea. Taci dracu, idioato!)

piciorul

odată tatăl iuliei m-a prins și mi-a smuls piciorul
abia acum la bătrânețe mi l-a dat înapoi

*(Te voi înțepa încet... Cu ce te ocupi? Ce te-a îndemnat să scrii?
Ți s-a întărit pușulica!)*

acum și aici

îmi clănțăneau genunchii tată
un tic-tac din stufărișuri
pe un sâmbure într-o galaxie.

(Apasă tare pe seringă, să-mi sară batista de pe ochi. O clipă să zăbovesc.)

deasupra patului

în cameră sunt saci cu pământ
azi-noapte au țâșnit cu presiune din tavan
un amestec de tencuială și țărână
vino deasupra patului să dai la lopată mamă
să-mi vezi fața ca un cartof proaspăt cules

(Mamă, ține-mă de mână. Dacă mă ții strâns nu vei simți demonii. Ține-mă!)

un șoricel

stau îngândurat în intersecție
luminile se ceartă pe întuneric
o stea o ia în sus spre o altă galaxie
mamă unde să vin așa devreme
un șoricel îmi roade șireturile
nu mai țin minte cine mi le-a desfăcut
niște mici monștri se aud peste gardul berăriei

*(Luați mâinile de pe mine! Masonii au înghițit orașul, v-au
spălat creierele! Vă mușc vă mușc vă mușc și vă mușc! Luați
domnilor mâinile de pe ea!)*

la vale

iulia o dusesse pe alexandra la grădinița de pe deal
copiii de acolo urlau alergau în toate părțile
iulia i-a băgat pe toți în containerul de gunoi
și le-a dat drumul la vale printre camioane

*(Stați cuminți acolo! Am văzut cum te uitai la aia... Ah, scoate
mâna tâmpitul! Acum să-ți văd batistuțele!)*

metaliștii fac picnic

în gara villeneuve cerne cu carne
pentru metaliștii care fac picnic pe linii

printre bucățile mărunțite de vocea impieगतului

oamenii ies din ganguri
sub umbrele făcând piruete

(Lucrezi, învârți chestii. Golești creiere. Scurpă semințe, să nu se vadă mațele ăstora.)

macete

la magazinul de lângă gară
se vând pistoale cu bile macete
vânzătorul m-a întrebat ce voi face
să tai lianele de lângă casă
mi-am prins-o cu elastic pe picior
și am plecat șchiopătând prin junglă

*(În timp ce-mi faci injecția, acoperă-mi ochii cu o batistă
idioato. Să mă lași singur, să ascult bolnavii prin ziduri.)*

de mâine

*un incendiu a avut loc pe linii
toate trenurile în direcția Paris
au fost șterse
descarc și aplicația îmi zice la fel
suntem încă două sardine în autobuz
podul a fost închis ne lasă la capăt
pedalăm o libelulă înghite un pește
la intrarea în cealaltă gară ne-mping
înotăm pe peron să prindem loc
de mâine nu mai cumpăr bilet*

*(Pisăm diazepam, îl tragem cu țigara. Uite cum coboară desculți.
Miros a căcat, restul e ficțiune.)*

iulia la frizer

odată iulia s-a dus la frizer să se tundă bob
după ce a constatat că șuvița din mijloc
nu este cu mult mai mică decât cea din față
i-a zâmbit frizeriței și a așteptat ca aceasta să se întoarcă
iulia a luat într-o mână foarfeca și în cealaltă foehnul
cu foarfeca i-a tăiat hainele apoi i-a scris pe piept
un an am așteptat ca să mă tund
a băgat-o cu capul în chiuvetă și a dat drumul la foehn
frizeria ardea iar iulia își făcea poze pe banca din față
i-a trimis una surorii sale căreia i-a plăcut cum e tunsă
iulia a țopăit și de fericire a chemat pompierii

*(Forfota s-a mutat pe Eroilor. Mai dați-ne un biscuit... striga
liderul grupei mici de la grădinița de stat nr.2.)*

opt cutii

la patru dimineața impiegatul
dormea mort de beat
lazăre lazăre scoală-te lazăre
ai dat foc la post

*(Te vor băga cu capul în veceu, vor trage apa. O să simți pișatul
trecându-ți prin păr. Vei vedea pojghițe de rahat plutind în
cercuri. O să spui Tatăl Nostru, n-o să mai înțelegi nimic.)*

un joc

cocoțat pe tren mi-am aprins țigara
oamenii îmi fac poze mă filmează
am dat noroc cu o fată entuziastă
mă las pe spate odată cu mă-sa care vine
stelele îmi arată un joc cu cifre ca naiba
mă trezesc înconjurat de copii
ținuți de părinții lor în sfori
joacă șotron și sar coarda

*(Vreți să mergeți pe jos sau să luați trenul? Vrem să luăm metrourl.
Dar ați putea merge pe jos.)*

băluțe

mecanicul trenului bolborosește
îi flutură unui bătrân cravata
ți-am zis să nu mai faci băluțe

(Stimați călători, trenul s-a oprit între stații. Sunteți rugați să nu încercați să deschideți ușile. Pentru a putea pleca, vă invit să cântați "Lana del Rey - Summertime sadness". Vă mulțumesc!)

un tub

în tren e ca și cum aș sta pe loc
peisajul zboară mai repede în plan apropiat
la un teatru de figurine
partea de sus e invariabilă
dacă pun piciorul pe scaunul din fața mea
devine un tub catapultat
după care și cerul se mișcă

(Bagi lei, scoți valută. Îți iei haine noi, căști și reportofon. Cu puțin noroc, o prindem dacă chiulește.)

soutien

zeci de dube ale jandarmeriei
stau parcate și așteaptă
manifestation nationale
plutește în aer
de soutien au peuple palestinien
baticurile în carouri vărgate sunt strânse
pumnii tinerilor se adună de la metrouri
azi suport aglomerația azi vom simți căldură

*(Or să-ți scoată un dinte. Or să-ți scoată cu penseta fire de păr.
Să nu le zici nimic! Nici măcar o aluzie la pietricica noastră.)*

fără

fumam două pachete pe zi
pe sticlele de bere lăsam amprente
erau ca niște pietricele ovale de râu
m-au învățat să îmi aprind țigara
numai când mă masturbez
fumez trei pachete pe zi și aș mai fuma
înainte de lăsarea serii strâng între dinți
un tub de mentosane

*(Copii, tocmai am ieșit din malahie. Pe monitorul din dreapta
se poate vedea cubul pe care poetul a scris Șobolanii.)*

eu am

am o comodă cu sertare culisante și-o masă
cu scaune din lemn și-un frigider înclinat pe spate sau în față
peste planul de lucru farfuriile dansează lângă furculițe

într-un sul de hârtie doarme un vas mare cu popcorn
un ceas găsit pe un raft la serviciu și-un prosop
într-o cutie pentru poze brichete stricate

peste cărți pe-o altă masă cu multe picioare
am sărit cu ceasul în brațe în timp ce-l reparam
mi-am amintit de prosop

*(Mănânc soia cu lingura, pentru creier. Lapte. Beau mult lapte.
Și miere. Mănânc miere cu borcanul.)*

cântă și nu ne crede

marea adie a veștejeală
și pomii dansează parcă

dorim să ne tăiem pe burtă
cu mâinile la fălci să ne-ascultăm copiii

și cerul se ascunde printre crengi
o goangă cântă că nu crede

*(Alexandra m-a luat de mână să fim vaporii untului topit.
Să fim culoarea unei pietre, înainte de răsărit. Să fim spațiul
dintre două vise asemănătoare. Să ne repetăm mișcările până la
perfectiune.)*

rugăciune

copilul copiilor noștri înțelepți
ascunde-mi ochișorii în palmele mele
și cântă-le limpezește-mi urechile
un val adie pietrele pe plaja pustie
unește-ți degetele deasupra
și pune-mi gândurile pe-o frunză de mazăre

(Odată era un nebun. Îl știau ăia în sat. Copiii fugeau speriați de el. Într-o zi, a intrat în șură și a prins cu mâinile despuiate șapte șobolani. Ția îl mușcau de peste tot. Le-a rupt picioarele și i-a aruncat într-un cazan. I-a lăsat să zacă, până au murit.)

adi bubă

mă mințeau și-i ascultam
îmi cumpărau vafe
fetele m-au învățat să sărut cu limba
umblam cu fratele meu adi bubă
aveam bocanci
cu anița miss 21 n-am stat era emotivă
prea mă lăsa s-o trag de țâțe
doar am scuiptat-o mie-mi plăcea de carmen
se auzea love u more & more
casablanca la costinesti
am intrat îmbrăcat în mare
să înot până la epavă
stăteam întinși pe nisip
ne-am băgat pula-n carul mare și-n toată galaxia cu
răsăritul soarelui tremurând cu noi
și cu spuma din halbe mi se pare

*(Dimineața m-am trezit într-o pădure. După câteva minute de
mers, am căzut în alt spațiu, mi se pare.)*

cercuri

am cunoscut în parc o gorilă ca sandu
mi-am bătut cu palma creștetul capului
în timp ce cu cealaltă mână
făceam cercuri pe stomac
ea și-a băgat mâna între picioare
mi-a arătat degetul
frecându-se printre dinți

(Cercuri între vise. Cercuri și balonașe curgeau între două vise.)

mă lovesc

periodic mi se scoate botnița pentru a bea apă
tribunalul de înaltă casație chefuieste alături
izbutesc să desfac lanțurile împletite pe scaun
mă urc dezbrăcat pe masa lor plină cu sticle
iau o gură de bere și mă lovesc cu palmele pe piept
cântă bat din picioare chelnerița se apleacă lasciv
îmi împletește barba peste câteva rânduri

*(Doi copii desenaseră pe asfalt o galaxie. Copilul care aștepta pe
margine a șters-o și a desenat un sâmbure.)*

habar nu am

pe malul senei trec bicicliști
urmași de mașini să-mi amintesc
habar nu am ce urmăream
de acolo notre-dame abia se vede

(O bandă organizată de bebeluși a fost reținută în timp ce fila o pisică.)

arșița

împart treizeci de euro
la o sută paișpe pampersși

îmi dă aproximativ douăj' șapte
de cenți bucata

pachetul de douăj' patru
costă doișpe euro

aș plăti
de două ori mai mult

*(Când te vei face mare să le dai drumul pe scări. Și-n primul
rând să fii politicos.)*

robinetul

ascult apa cum curge la robinet
ridică încet presiunea vei auzi robinetul
care îți va disloca un oscior lângă tâmplă
înghite robinetul și numără până la opt
ridică-te cu putere un copil va face și el un copil
care-ți va fi părinte îți va tăia unghiile
strigă încet până la capăt
pune un pahar în dreptul jetului tău
închide ochii și bea pe nerăsuflăte
deschide ochii închide robinetul și mestecă-l

(Când eram mic, îmi plăcea să știu lucruri care nu mă priveau.
Într-o seară, când mă uitam la televizor, am deschis gura și
mi-am trosnit maxilarul.)

în tâmples

caloriferul cârâie a întristare
îi acopăr urechile
picuri de apă cad prin tavan
vuieste o rezonanță pe tâmples
astup scurgerea caloriferului cu gura
coada mi se ridică încordată

*(Nu va dormi nimeni și nimeni. Vom dezlipi ceștile de pe tavan.
Vom face baloane și cartonașe.)*

iu lia clocotește

pe marginea căii ferate e o liniște de mormânt
iu lia n-a mai omorât pe nimeni
în gări oamenii stau cu capul în jos
și cerul s-a dat la o parte din calea privirii ei
părul îi crește printre degete
iu lia clocotește
un firicel de abur îi trecuse pe lângă lobul urechii
iu lia se caută prin buzunare
încercând să afle care îi e destinul
se uita pe geam și pomii se uitau la ea ca doi morți lacomi
pe marginea căii ferate e aceeași liniște de mormânt

(Când eram mică l-am visat pe tata. Era în dormitor, avea o cămașă roșie în carouri. M-a rugat să-i aduc o sticlă cu apă din bucătărie. Acolo era același, avea barbă și era îmbrăcat cu o geacă groasă. Stătea pe scaun și se uita la mine, părea bolnav. Am fugit plângând în dormitor dar tata nu mai era acolo. M-am trezit transpirată și m-am dus în dormitor. Era acolo, în acea cămașă în carouri roșii, m-a rugat să-i aduc o sticlă cu apă.)

la notre dame

în față la notre dame păsările își țipau
simfonia încețoșată
polițiștii reperaseră o mașină
au chemat geniștii și-au închis o pasăre
păsările cu preoții s-au oprit din cântat
proprietara tocmai ieșea din biserică
o polițistă i-a dat mâna peste cap
charlotte ce faci a strigat căpitanul
charlotte nu fi rea au strigat păsările
care stăteau aliniate pe cablu

*(Odată, o femeie și-a lăsat demonii să plece din ea. Le-a dat
capul pe spate și le-a deschis gura. După ce au ieșit, pielea din
jurul gurii a început să se facă pământ și evaporarea a continuat,
până n-au mai rămas decât picioarele care, evident, au plecat în
direcții diferite.)*

adie

la terasa șobolanilor
pensionarii își ascut ghearele
se uită la mine le fac cu ochiul
din trei în trei trecători
poezia lui florentin popa nu este înțeleasă
vântul ascultă frunzele șobolanii mai beau o gură

*(Nu am fost atent pe stradă decât o dată și mi-a fost de-ajuns.
Mi-au scuipat ochii la loc. Mi-am înfundat urechile și-am dat
drumul la măgar. Scriu și acum despre.)*

un strat

o bătrână horcăie într-o gaură
i-am făcut-o cu un pix
mare curaj să miște din degete
în timp ce-i scoteam un strat de grăsime

(Nu, nu trebuia să scrii asta. Imaginează-ți că sunt oameni cu probleme.)

nebunia asta

azi-dimineață strigam în somn
gusti scapă-mă de nebunia asta
promite-mi că nu o mai iei asupra ta

*(Am închis ochii și m-am lăsat purtat de gravitația dormitorului.
Mi-am simțit genunchii pulsând. Coada îmi urca pe coloana
vertebrală, încolăcindu-mi gâtul. Mi-am băgat bărbia în piept,
ca să-mi acopere urechile.)*

sunt un sclav

simt un fel de rezonanță niște artere
pădăii bete luminițe
la urma urmei sunt un sclav
cumpărător înrăit de pâine fumător
transpir și muncesc mă prefac că sunt artist
artistul sclav la mâna editurilor la mâna mea
cumpăr pâine în fiecare zi

*(Femeile îți vor mânca toți banii. Te vor umili. Îți vor soarbe
identitatea. Nu îți mai rămâne decât să tânjești la femeia altuia. Te
vei masturba compulsiv. Vei agăța femeii bete. Veți vomita împreună.
Bărbații lor îți vor scoate dinții și vei ajunge prin canale. Nu vei mai
ști când e zi. Nu vei mai simți când te piși. Monstrule... glumeam.
Ai avea să-mi împrumuți și mie o sută de lei?)*

pe o bancă

stăteam cu iulia pe o bancă într-un parc
îmi plăcea să-i ating fluturele tatuat pe ceafă
ne sărutam minute întregi ne ardeau buzele
aveam ochii deschiși ne dădeam zoom în pupile
doi copii jucau șotron în apropierea noastră
li se auzeau vocile șucare pe fundalul
cascadei și păsările cântau
să știi că m-am cam săturat de tine
ai făcut burtă și cheleşti întrebă pe cine vrei
să vezi că nici dracu' nu ar sta cu tine
m-am înfuriat am prins cei doi copii de picioare
și i-am dat cu capetele de o altă bancă
până li s-au turtit fețele eram plin de sânge
le-am văzut părinții fugind spre mine
am scos drujba din geantă și m-am întors la ei
te iubesc mult prostituțule am glumit
hai să mergem că v-am făcut o grămadă de poze

(Joacă-te printre tranșee. Aruncă nămol în sus și prinde-l în gură.)

o intenție

mă comport ca și cum mă veți vedea
cu un tractorist bolnav
nu am decât o intenție să nu am vreo intenție

(Odată, am văzut un scurt metraj canibalic. Două tipe se sărutau pasional și se dezbrăcau încet. În acel întuneric li se puteau distinge formele plinuțe. Am oprit televizorul, să adorm. De la vecinii de sus se auzeau gemete, nevasta domnului Vasile iarăși simula. Am aprins televizorul la loc, era pe un program de teleshopping. O tipă provocatoare prezenta niște storcătoare. Încearca să fie lascivă, învârtea mere în dreptul gâtului apoi le împingea în storcător cu unghiile lăsate lungi, date cu oțet albă. Am butonat telecomanda dar nu am găsit nicio poliție. Am mușcat dintr-un măr și am ieșit pe balcon să fumez o țigară. Un tip cu șapcă întinsese o femeie pe capota unei mașini. Cu o mână o ținea de gât, iar cu cealaltă încerca să-i tragă chiloții. O bubuitură puternică l-a speriat și a fugit. Domnul Vasile tocmai o trecuse pe nevastă-sa cu capul prin geam. Chiar și așa, nu s-au oprit, și gemetele ei se auzeau în tot cartierul. Caloriferul se mișca și la mine, bucăți de tencuială căzuseră pe covor. Am coborât și am sunat la șeful scării, avea în jur de optzeci și ceva de ani. Nevastă-sa a deschis și se uita atentă la mine fără să zică nimic. Și-a pus mâna la gură și mi-a trântit ușa în nas. Am ieșit în fața blocului să fumez o țigară. Doi polițiști au pus o pătură pe mine și m-au urcat în dubă.)

un bulgăre

în adâncul umerilor mei doarme un vierme
se trezește în fiecare zi și mă hrănește
odată ce sunt ghiftuit gândurile mi se așază
ca niște microbi într-un bulgăre de mizerie
seara mă joc cu degetele pe piept și mă gândesc
ar lăsa un crater cu diametrul unui ou de struț
dar nu fac asta adorm și se transformă
într-o mulțime de culori diferite
zboară înspre îndepărtate locuri ale camerei

*(În fața mea stătea o rusoaică. Se uita la blugii mei insistent
apoi îi fugea privirea când își dădea seama că o văd. Mi-am
dat seama că aveam blugii murdari și m-a cuprins teroarea.
Nu mai puteam să respir, nu mai puteam să gândesc. Blugii au
devenit strâmți și iritanți. Mi-am apropiat picioarele și mi-am
pus mâinile pe ele, se vedeau. Rusoica se uita cu coada ochiului
la ei, apoi la fața mea. Îmi simțeam urechile calde, și fruntea o
simțeam caldă. Am coborât la prima stație și m-am privit într-o
oglină. Blugii nu erau deloc murdari, eram roșu la față și
transpirația îmi curgea pe tâmpile.)*

între stații

*pentru că s-a lăsat de băut și s-a apucat de poezie
ciupureanu dan este rugat să coboare din tren*

*(Când eram mică, stăteam zilnic pe o bancă, lângă o stradă
îngustă. Autobuzul trecea printre oameni, lipsind foarte puțin ca
să-i lovească. Deși șoferul albea tot timpul, nu a lovit pe nimeni.)*

cântând

iulia se ducea spre gară cântând
în calea sa un cârd de bătrâni mergea agale
iulia a scos deodorantul din geantă și bricheta
cu câteva mișcări rapide i-a făcut scrum
iulia și-a continuat drumul spre gară cântând

(Iulia nu mai venise de două zile acasă. Avea telefonul închis. Îi sunasem toate prietenele, dar nu știa niciuna de ea. Am plecat pe străzi ca să o caut și am trecut pe unde lucrează. De la distanță am văzut multe salvări și mașini de poliție. Am avut o presimțire rea și am luat-o la fugă spre restaurant. Când am ajuns, jumătate din clienții de la terasă erau morți. Aveau ciolane și cartofi înghesuți în gură. O bătrână zăcea în vomă sub scaun. Un chelner îi mai ridica fruntea și-i dădea cu forța să bea suc. Băiatul mă cunoștea, plângea când s-a uitat la mine, îmi făcea semne din cap, dar nu am înțeles ce vrea. Un grup de chinezi avea masa plină de clătite pe care le mâncau tremurând, fără să ridice capul. Am intrat în restaurant și am văzut-o pe Iulia în bucătărie cu o pușcă în mână. Bucătarii erau epuizați, alergau terorizați în jurul aragazului. Unul a căzut în genunchi și Iulia l-a împușcat fără să ezite. Când m-a văzut, mi-a dat o tavă plină cu salate și a țipat îndreptând pușca spre mine, să o duc la masa numărul opt.)

a coborât

tata era tot timpul nervos
într-o zi l-a auzit pe fratele meu plângând
a coborât în fața blocului
și ne-a omorât împreună cu restul copiilor din cartier

(Un stâlp electric cânta Wish u are here într-un colț al curții spitalului. Infirmierele jucau rummy afară, a trebuit să mă prefac că mă uit la Mickey și Mini, doi peștișori colorați dintr-o baltă. Stâlpul plângea în șoaptă, probabil să nu audă și alții. M-am aplecat peste băltoacă, aproape să cad. Am început să fredonez melodia auzind totodată o infirmieră șoptindu-i celeilalte despre halucinația mea cu peștii, zicea că m-am apucat să le cânt mai nou. Am răsuflat ușurat că nu auziseră stâlpul și-am cântat până figura mamei mele mi-a apărut pe apă. Am schimbat un pachet de țigări pe o cartelă telefonică și am sunat acasă. Tata mi-a zis că mama doarme. Atunci m-am prins că visa Pink Floyd și i-am zis s-o lase să doarmă. În acea după amiază mi-au făcut injecția și stâlpul nu a mai cântat.)

i-a dedicat

sandu scrie sute de poeme și sonete porcoase
i-a dedicat multe dintre ele lui dumnezeu

*(Binecuvântat este Dumnezeu, ne hrănește pe noi din tinerețile
noastre.)*

le străluceau ochii

moliile îmi rod sandalele de piatră
nu mai sunt ce-au fost cândva
le târam pe la toate terasele din paie
noaptea sunt negru îngândurat
chelnerițele mi le atingeau apoi se frecau pe mâini
și le străluceau ochii câte o săptămână
soarele se dezmeticea cu noi întinși pe mese
printre sutienele încurcate pe gâturi
ne trezeam ca într-un sanatoriu al tinerilor scandalagii
oftând așteptarea unei alte nopți
în sandalele de piatră

(De la geamul apartamentului unde locuiesc se vede o intersecție aglomerată. Într-o seară, încercam să observ clădiri din Paris când închideam ochii. Nu reușeam să disting decât siluete albe pe un fond negru care treceau de la dreapta la stânga. Dintr-o dată siluetele s-au înroșit și au început să se lărgească până fondul negru nu se mai vedea deloc. Am deschis ochii și am văzut câteva mașini parcate care luaseră foc. În depărtare, doi copii stropeau alte mașini cu benzină și le aprindeau. Unul dintre ei m-a observat și au luat-o la fugă. Am închis toate geamurile și am pornit televizorul. Nu am găsit nimic interesant și l-am oprit. M-am pus pe marginea patului, am început să ard chibrituri în scrumieră. Cu ochii închiși, vedeam un plop cu frunze roșii, clătinat de Gusti.)

de jos în sus

odată un tramvai dădea din aripi pe la geamul meu
era plin cu copii care se jucau de-a v-ați ascunselea
un blonduț s-a uitat la mine din ascunzătoarea lui
apoi le-a făcut semn celorlalți să vină să mă vadă
tramvaiul i-a adunat pe toți în cerc să se sfătuiască
trei sute de copii au aburit tramvaiul din sticlă
și cu degețelele au scris de jos în sus
*dacă te vei întoarce în bucătăria din macara
și vei coborî la penultimul etaj în ocean
trebuie să aștepti al șaispelea avion subacvatic
care te va duce în holul sertarelor
în primul vei găsi o pereche de aripi
cu care vei pluti în sertarul de sus
acolo te va aștepta o navă două
care vor înainta trei ani lumină până la
poziția dormitoarelor
dacă vei aprinde televizorul
îți vom cânta simfonia din dulap
și vei adormi cu pantoful de vată în gură*

*(Stăteam cu genunchii la gură pe balustradă. Scuiam și
începeam să număr până ajungea jos. Am închis ochii și m-am
văzut scuipat, ca și cum eram undeva în aer, la vreo zece metri
de bloc. Am văzut o siluetă care venea spre mine din casă, eram
sigur că voia să mă împingă. Am deschis ochii și am căzut
înăuntru. În același timp, un casetofon zbură prin geam afară,*

după care auzul mi-a revenit violent. Mama și tata țipau unul la altul și trânteau pahare, farfurii. M-am uitat peste pervaz, se auzea muzică lentă din garsoniera fetei de care-mi plăcea, apoi am reușit s-o văd cu un tip dansând blues. Am trecut pe hol pe lângă ai mei, tata m-a agățat de bluză, dar m-am smucit și am scăpat. Am ieșit din bloc și am luat-o la dreapta.)

într-un vis

odată roxana a rămas să se mai joace într-un vis
celelalte vise se uitau obosite pe fereastră la ea
cum încerca să smulgă niște flori cu părul
visul în care părinții ei nu sunt adevărați
făcuse pariu cu visul în care ar fi un fluture
pierdut pe-o câmpie că nu reușește
roxana trăgea și se ridica de la pământ
până s-a plictisit lăsându-și părul șaten
să plutească printre vapoare

(Roxana încerca să-și scoată ciorapii. Numărase douăzeci și ceva de perechi și tot mai scotea. Întru-unul a găsit un bilețel pe care scria: dacă vrei să scapi de ciorapi, du-te la oglindă și pune-ți părul pe ochi. Roxana s-a dus la oglindă și a făcut ce scria în bilet. Și-a scos ultima pereche de ciorapi și a țopăit fericită. A încercat să-și dea părul la o parte dar acesta nu se mai termina. Când s-a uitat mai atentă în oglindă, pe cordeluța ei era scris: dacă vrei să scapi, pune-ți petale de flori pe sâni.)

manuscisele lui sandu

sandu este un băiețel foarte bun
de câțiva ani stă în cămăruța lui plină de colaje
când nu se uită la prezentatoarele tv scrie

*(Sora Cristina a fost alungată cu pietre din mănăstirea de maici.
Ea fusese surprinsă în timp ce citea poeziile lui Sandu sub
plapumă.)*

ploua

într-o dimineață ploua cu bere
șobolanii s-au pus în mijlocul străzii
cântau și se lăsau călcați de mașini
când m-am trezit oamenii mergeau mahmuri
cu plasele pline de bidoane

(În fiecare an te duc în Nord și tai blocuri de gheață din care confecționez instrumente. Instrumente de unică folosință. Sunetul oceanului este diferit. Aș zice că este mai complex. Și sunetul gării este la fel de complex, numai că nimeni nu-l ascultă ca pe un ritm. Odată, am stat în pădurea de lângă fabrica de lemne. Am ascultat sunetul frunzelor acompaniat de cel al ferăstriaelor. Efectele erau asigurate de avioanele de vânătoare care treceau pe acolo. Dacă ascultam atent, când trecea câte un avion, o soprană striga din valea unde începea oceanul.)

a intuit

roxana plutea la geam și privea prin binoclu
părul ei șaten șerpuia printre barele balustradei
și-a întins mâna stângă în spate
și-un scaun i-a venit până sub picioare
o stea îi făcea semne disperate să se uite în jos
și a văzut în fața blocului o mașină înzăpezită
atunci a intuit roxana că părinții săi nu erau adevărați

(Sufletul ți se va scurge într-un picur de transpirație. Transpiră și tu. Vei înțelege.)

dispariția alexandrei

într-o dimineață alexandra s-a trezit fără o mână
s-a uitat în oglindă dar mâna era acolo
a mișcat din degetul arătător și a ridicat-o
fericită că nu s-a întâmplat nimic s-a dus să-și facă o cafea
alexandra și-a dat seama că nu ajunge la masă
pentru că nu mai avea picioare
s-a întors spre oglindă însă picioarele erau acolo
alexandra încercând să bea din cafea a scăpat-o pe jos
și iar s-a întors să se privească în oglindă
uitându-se mai atentă și-a dat seama că dispăruse
alexandra s-a întristat și a trecut prin pereți

*(Alexandra stătea la geam cu obrajii în palme și cânta: Pe
motan l-am îmbătat, tam tam taram tam tam, și pe geam l-am
aruncat, tam tam taram tam tam.)*

aș bea ceva

soarele îmi arde pleoapele mă doare fața
miroase a cramă mă scarpin în cap
ceva cleios îmi împiedică degetele să ajungă la scalp
deschid ochii sunt orbit de lumina albă
ce treptat se închide văd un pom cu crengile rupte
un amic de-al meu atârnă cu mațele scoase
mă ridic aș bea ceva nu-mi mai simt picioarele
în jurul meu o mare de sânge oameni decapitați
bucăți de carne împrăștiate pe mese
chelnerița atârnă spânzurată de bar
pe pieptul ei este scris cu cuțitul
*să treci pe la farmacie să iei paracetamol
iulia*

(Te vei îmbolnăvi de mirosuri. Imaginea ți se va micșora. Vei avea impresia că ții capul drept când nu te vei uita decât în jos. Îți vor tremura cuvintele până nu le vei mai auzi. Te vei închide în baie și vei aștepta ca o organizație ascunsă care îți va vrea răul să vină să te ia pentru gândurile tale demascatoare. Să nu te vinzi. Să nu le îngădui nimic. Ceea ce știi trebuie să rămână ascuns până treci râul. Să le zici că nu simți nimic. Să le zici că nu știi nimic despre locul nostru secret din parc. Nici despre mirosuri.)

robinetul

stau de câteva ore într-o baie foarte mică
respir aroma ușii proaspăt vopsite
și aștept ca pereții să vină peste mine
nu-mi dau seama de ce nu mai am claustrofobia
din copilărie chiar dacă îmi imaginez că sunt în lift
închid ochii să caut un spațiu întins
dar nu reușesc să discern decât o câmpie
pe care ceața nu mă lasă să mă rătăcesc
sunt orbit de luminile unor felinare
purtate de niște ciuperci care vin spre mine
deschid ochii grinda ușii este ca arcul de triumf
mă cuprinde frica de înălțime
o muscă mă privește de acolo se închide lumina
adorm și o visez pe alexandra care nu știe
că e alexandra părul îi acoperă ochii
mă trezesc pe o câmpie cu iarbă înaltă
avioanele de vânătoare trec în depărtare
se vede fum opresc robinetul și ies din baie

(Într-o dimineață, Alexandra plutea prin dormitor. M-am uitat pe geam și am văzut-o la volanul fiecărei mașini care trecea. Pe trotuar, Alexandre mici mergeau cu Alexandre mari de mână. Baia era ocupată, Alexandra era înăuntru. M-am uitat în oglindă și eram Alexandra care scotea limba.)

vântul ce anunța

mergeam cu iulia pe străzi în căutarea unei terase
orașul arăta ca după potop nu era nimeni niciunde
în depărtare peste blocuri se auzeau mașini
când am ajuns acolo trecuseră podul și-l detonaseră
ne-am așezat pe iarbă un stor scârțâia
mișcat de vântul ce anunța războiul
iulia mă ținea cu capul în poala ei și-mi trecea degetele prin păr
*când eram mică o bătrână mi-a zis ca să nu-mi mai fie frică
de oameni trebuie să mi-i imaginez victime*

*(Enervându-se că i-a luat telefonul, Iulia s-a prins cu mâinile de
balustrade și i-a sărit cu picioarele în piept.)*

am închis ochii

*Ești o lepră ești o scursură nu ești în stare de nimic
ce o să faci mai departe ești un idiot
parcă se auzea la o adiere de vânt
am închis ochii mi-au apărut cerculețe în cuburi
pe horoscop era de bine eram incert.*

*(Ascunde pietrele. Or să creadă că suntem ignoranți, că trăim
fără pietre.)*

tu ești eu

alexandra spârgea cu degetele de la picioare
niște vise care se formaseră în cadă ca niște baloane
se lăsase la fund și dispăruse într-o lume subacvatică
unde erau mii de alexandre care spârgeau balonașe
una dintre ele a întrebat-o pe alexandra
*tu ești eu și eu sunt tu dar nu ai părul ca mine
și ca celelalte* o altă alexandra a zis *adică eu*
alexandra mirată și-a lăsat părul să crească
apoi a întrebat-o pe una din alexandre
cu cine semăn i-a răspuns *semeni cu alexandra*
celelalte au răspuns în cor *ba cu mine*
alexandrele s-au amestecat printre balonașe
cum te numești a întrebat o broască
una din alexandre a răspuns *nu mai știu că m-am amestecat*
la care celelalte au început să ciripească
ba eu m-am amestecat tu ești eu și eu sunt o broască

*(Într-o duminică, pensionarii din bloc se duceau la biserică.
Văzând că au reușit să treacă strada, Alexandra a căutat
resemnată pe mai multe posturi desenele cu lupul cel rău.
Alexandra s-a întors pe balcon să urmărească cine mai trece
strada.)*

înghite pietricica asta

într-o dimineață mi-era cald
visasem că înotam în deșert printre șopârle
din tavan îmi cădeau boabe de praf pe frunte
iulia m-a jupuit cu o lamă și mi-a pus frunze pe ochi
a luat o roabă de pământ și a răsturnat-o peste mine
după câteva ore a scos pielea din cadă
mi-a pus-o la loc și m-a ridicat în fund
pământul se va plimba prin tine câteva luni
înghite pietricica asta și ieși să culegi pâine

*(Or să te lege de picioare. Te vor trage prin pietre și prin nămol.
Îți vor face duș cu apă rece, te vor rade în cap și te vor da cu
spirt. Vor încerca să te facă să renunți. Să îți minte întrebările, să
strângi din dinți, și când îți le vor pune să-i scuipi în gură. Te vor
băga la izolare, zilele vor fi nopți halucinogene. Îți vei imagina
luna cum lasă dâre pe insula plutitoare de deasupra capului tău.
O rază de lumină va reveni printr-o crăpătură. Să deschizi gura
și să o lași să intre. Îți vor pune aceleași întrebări plus câteva
de umplutură, să înveți întrebările. După câteva cicluri să ai
răspunsurile.)*

umbra alexandrei

alexandra culegea pojghițe de ciocolată
de pe marginea unui bideu cu pantofi plutitori
ploua cu vată umbra alexandrei se dădea la o parte
păsările stăteau aliniate pe-o șuviță șatenă
alexandra le arunca ciocolată plecau
apoi veneau altele umbra ei le alerga prin aer
alexandra trăgea cordonul cu care o legase
ca pe un zmeu ploua cu fulare umbra alexandrei le dădea la o
parte
apoi alergau pe câmpul cu tălpi care ieșeau din pământ

(Nebunia asta. Scapă-mă de nebunia asta. Înfige-mi un pix în ureche. În urechi. Înfige-mi un pix în urechi.)

nimic

seara stau la geam și fumez
îmi repet nimic nu are sens nimic nu are sens
până mă descompun

*(Imaginile-mi provocau greață. Când îmi trecea, iar mă uitam.
Fumul umpluse camera. După un timp, nu mai transpiram.)*

mi-e frică

m-am trezit la picioarele patului cu gura uscată
în mine un spațiu se mărește
are și gust are un demon care
vrea să scape
tremurăm împreună miroase a heliu
de la un coșmar pe care nu mi-l amintesc
demonul plânge mă uit în gol m-am nimerit
într-un alt coșmar telefonul trebuie să stea oprit
mi-e frică să aprind televizorul mi-e frică
să aprind lumina fumez și-mi încordez maxilarul
transpir și mi-e frică de cine va încerca să mă trezească

(Era iarnă. Stăteam într-o casă cu tavanul înalt în centrul orașului. Ca să ne încălzim, fierbeam oale cu apă în fiecare noapte. Când am rămas singur după ce părinții ei o prinseseră, n-am mai pus nicio oală la fiert. Am dormit cu căciula în cap, aveam febră, transpiram și tremuram. Înspre dimineață luasem o pernă în brațe și o mângâiam, eram sigur că este Iulia. A doua zi a reușit să scape și m-a găsit aproape înghețat.)

ceștile

în subsolul blocului avem o masă mare pentru invitați
când vreau să fiu singur mă întind pe ea
și mă uit la ceștile care plutesc aproape de tavan
alexandre mici coboară scările pe farfurioare
improvizează jocuri de umbre sub lumina gălbuie care
pâlpâie

*(Când am ieșit din celulă, am purtat o săptămână ochelari de
soare. La pușcărie lumina e slabă, gălbuie.)*

sub cadă

auzeam farfuriile plecând prin bucătărie
am luat o carte în brațe și m-am băgat sub cadă
ceva se lovea de pereții casei
m-am ridicat cu cada în spate și-am sărit
de pe geam în mare se vedea o lumină pâlpâind
am vâslit până acolo căsuța ciupercă a alexandrei
plutea m-am uitat pe geam nu era nimeni
alexandra mi-a trimis o minge legată cu o sfoară
și m-a tras până pe fundul mării
mi-a legat cada de picior și m-a luat de mână
m-a dus până la o casă unde erau ai noștri
iulia fuma carcasa unui căluș de mare
pe un șifonier lucas plângea și nu putea să ajungă jos
m-am așezat la masă iulia m-a rugat să deschid geamul
și-a lăsat părul să plutească afară printre
peștișorii care îi ciuguleau vârfulurile tocate
am auzit apa la chiuvetă cineva aprinsese lumina
am mai stat puțin și am ieșit de sub cadă

(Am deschis geamurile și-am rămas rezemat de pervaz. Când fac asta, țin ochii aproape închiși, cât să disting cercuri luminoase. Curentul trece pe ceafă și prin păr și rămân așa gândindu-mă la tot, la nimic. Ultima oară, am fost trezit de-o bubuitură puternică. O femeie cam la douăzeci și ceva de ani dădea un polițist cu capul de mașină în intersecție și urla. L-a dat până a căzut epuizată peste el și a început să plângă. Mi-am aprins o țigară și am închis ochii la loc. De data asta nu am putut distinge decât niște liniuțe roșii.)

Cuprins

am fost o maimuță /	5
iulia desenează /	6
o varză dolofană /	7
în bucăți /	8
temperatură /	9
visul roxanei /	10
ritual /	11
am dansat /	12
o însemnare /	13
locuiam /	14
lângă trotuar /	15
tată /	16
piciorul /	17
acum și aici /	18
deasupra patului /	19
un șoricel /	20
la vale /	21
metaliștii fac picnic /	22
macete /	23
de mâine /	24
iulia la frizer /	25
opt cutii /	26
un joc /	27
băluțe /	28
un tub /	29
soutien /	30
fără /	31

eu am / 32
cântă și nu ne crede / 33
rugăciune / 34
adi bubă / 35
cercuri / 36
mă lovesc / 37
habar nu am / 38
arșița / 39
robinetul / 40
în tâmpile / 41
iulia clocotește / 42
la notre dame / 43
adie / 44
un strat / 45
nebunia asta / 46
sunt un sclav / 47
pe o bancă / 48
o intenție / 49
un bulgăre / 50
între stații / 51
cântând / 52
a coborât / 53
i-a dedicat / 54
le străluceau ochii / 55
de jos în sus / 56
într-un vis / 58
manuscrisele lui sandu / 59
ploaia / 60
a intuit / 61
dispariția alexandrei / 62
aș bea ceva / 63
robinetul / 64
vântul ce anunța / 65

am închis ochii / 66
tu ești eu / 67
înghite pietricica asta / 68
umbra alexandrei / 69
nimic / 70
mi-e frică / 71
ceștile / 72
sub cadă / 73

Redactor: Claudiu Komartin
Copertă: Mitoș Micleușanu
Tehnoredactor: Emilia Petre

Bun de tipar: septembrie 2015. Apărut: 2015
Editura Tracus Arte, str. Sava Henția nr. 2, sector 1, București.
E-mail: office@edituratracusarte.ro, vanzari@edituratracusarte.ro
Tel/fax: 021.223.41.11.
Tiparul executat de S.C. WorldMediagraph București

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România